

hostibus nefas existimarunt: ita nostri non sibi legitime militare licere opinati sunt, priusquam hac ceremonia legitimæ militiæ consecrarentur, qua Guil. Rufum Angliæ Regem à Lanfranco Archiepiscopo Militem factum legimus. Sed hæc consuetudo paulatim in desuetudinem abiit, ex quo Normanni, ut habet Ingulphus, irriterint & exploserint, ac Synodo habita Westmonasterii anno 1102, sancitum fuerit *Ne Abbates faciant Milites*: Quod nonnulli tamen exponunt; Ne Ecclesiæ prædia militari feudo tenenda Abbates concederent.

Postea ad Principes vicinos Reges filios mittere solebant ut equestrem ab illis dignitatem acciperent: sic Henricus noster secundus missus ad Davidem Regem Scotorum, & Malcolmus Rex Scotorum ad Henricum nostrum secundum, & Edwardus noster primus ad Regem Castellæ, ut acciperent ab iis *Arma militaria*, sive *virilia*, his enim loquendi formulis pro creatione Equitis eo seculo usi sunt. Tunc etiam ad ornamentum præter gladium, & cingulum, calcaria aurata etiam acceperunt, unde *Milites* & *Equites aurati* hodie vocantur. Ius etiam sigilli additum, antequam enim baltheo militari cincti erant, ut colligo ex Abendonensi libro, sigillo uti non licuerat. *Quod descriptum* (inquit) *Richardus Comes Cestrensis sigillo matris Ermentrudis signare constituit, cum (nondum enim militari baltheo cinctus erat) litera quælibet ab eo directa materno sigillo includebantur.* Subsequenti ætate ex censu (ut colligitur) facti fuerunt Milites, qui enim feodum magnum militare, id est, (si antiquis schedis sit ulla fides) * 680 acras terræ habebant, ordinis militaris ornamenta suo quasi jure postularunt. Imo sub Henrico tertio quodammodo coacti fuerunt Milites fieri quotquot libras quindecim ex annuis terrarum redditibus collegerunt. ut jam titulus potius oneris, quam honoris videretur. Anno 1256, exiit edictum regium, præceptumque est, & acclamatum per totum regnum, ut qui haberet * xv libratis terræ, & supra, armis redimitus tyrociniò donaretur, ut Anglia sicut Italia militia roboraretur: & qui nollet, vel qui non possent honorem status Militaris sustinere, pecunia se redimerent. Vnde in Archivis regni toties occurrit. Pro respectu Militiæ A. de N. I. H. & c. & hujusmodi præsentationes à Iuratoribus. R. de Sancto Laurentio tenet integrum feodum, & est plena ætatis, & nondum factus Miles, ideo in misericordia. Huc usque & ulterius nisi me mea fallit observatio, in formulis Iuris nostri ubi duodecim-viri sive juratores nominantur apud quos facti fit probatio, illi milites dicti erant, quibus erat feodum integrum, illique *Milites gladio cincti*, qui à Rege baltheo cincti militari. Quo tempore cum Rex milites crearet, ut habet idem Matthæus Paris, veste deaurata ex pretiosissimo baudekino & coronula aurea redimitus gloriose in solio sedit, singulifque militibus 100 Solidos pro harnesiamentis præstitit. Nec solum Rex, verumetiam Comites eo seculo crearunt Milites. Meminit enim idem author quomodo Comes Glocestriæ Wilhelmum fratrem suum proclamato Torneamento, & Simon de Monteforti Comes Leicestriæ Gilbertum de Clara baltheo cinxit militari. Ut in Gallia, quod ex formula literarum nobilitationis constat, qui nobilitatis ejusmodi literas obtinuit, à quocun-

que milite voluerit, valeat militiæ cingulo decorari. Verum jam inde nemo creatus fuit apud nos Miles nisi vel ab ipso Rege, vel Regis primogenito, accepta prius à patre autoritate, vel à Regis Locum-tenente sive præfecto in exercitu, idque vel ob res fortiter gestas vel gerendas, aut rogatam prudentiam. Et hoc sane à Regibus nostris prudentissime institutum cum *feuda* jam non sibi essent quæ donarent. Nihil sane valentius ad excitandos viros strenuos, atque astringendos sibi optimos beneque meritos qui claro loco nati, & à re instructi, quam illos hoc titulo Militum honorario (qui ante honoratæ tantum functionis nomen erat) benigne & benevole exornare. Qui cum à Principe consulto, meritoque deferretur, ampli sane præmii, beneficiique loco, & inter insignia honoris habebatur. In hoc enim virtutis mercedem, familiæ laudem, generis memoriam, & nominis gloriam collocatam qui sic Milites facti existimarunt. Adeo ut juris nostri consulti scripserint, quod Miles sit nomen dignitatis, non item Baro. Olim enim Baro, si non ex hoc ordine esset Equestri, simpliciter suo prænomine & nomine sine aliquo adjuncto, nisi Domini (quod etiam Militibus competit) scribebatur. Militis autem nomen honorarium videatur adjunctum, cum Reges, Duces, Marchiones, Comites, & Barones dignitatem una cum nomine expetierint. Iuvat hic interserere quæ de creatione Militum tempore Edwardi primi scripsit Matthæus Florilegus. *Ad augmentandam profectio-*
nem suam in Scotiam fecit Rex per Angliam publice proclamari, ut quotquot tenerentur fieri Milites successione paterna, & qui haberent unde militarent, adessent apud Westmonasterium in festo Pentecostes, admissuri singuli omnem ornatum militarem, præter equitaturam, de regia Garderoba. Confluentibus itaque trecentis juvenibus filiis Comitum, Baronum, & Militum, distribuuntur purpura, byssina sindones, cyclades auro texta affluentissime, prout cuique competebat. Et quia Palatium regale, etsi amplum, tamen ad tot occurrentium turbam angustum fuit, apud novum Templum Londini succis lignis pomiferis, prostratis muris, erexerunt papilionem, & tentoria, in quibus tyrones deauratis vestibus se singuli decorarent; ipsa quoque nocte in Templo prædicti tyrones, quotquot poterat capere locus ille suas vigilias faciebant. Sed princeps Walliæ, præcepto regis patris sui, cum præcellis tyronibus fecit vigilias suas in Ecclesia Westmonasterii. Ibi autem tantus clangor tubarum, & tibicinum, & exaltatio vocum præ gaudio extiterat clamantium, quod conventus de choro ad chorum non audiretur jubilatio. Die autem crastina cinxit rex filium suum baltheo militari in palatio suo, & dedit ei Ducatum Aquitaniæ. Princeps ergo factus Miles perrexit in Ecclesiam Westmonasterii ut consocios suos militari gloria pariter venustaret. Porro tanta erat ibi pressura gentium ante magnum altare, quod duo Milites morerentur, quam plures syncoparent, etiam cum quilibet ad minus tres milites ad se ducendum & tuendum haberet. Princeps autem propter turbam comprimentem, non secus, sed super magnum altare divisa turba per dextrarios bellicosos, socios suos cinxit. Nostris vero temporibus qui Militarem dignitatem suscipit, flexis genibus, educto gladio leviter in humero à principe percutitur, qui his verbis Gallice affatur: *Sois Chevalier au nom de Dieu*, id est, *Sis eques in nomine Dei.* & postea addit, *Avancez Chevalier*, id est *Surge eques*

Miles nomen dignitatis.

* See alii.

Historia
winor
Matthæi
Paris.
* Integrum
feodum
Militis.

1306.